

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202291
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619202291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXXX/XX, M., o zaplatenie 1.015,15 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. januára 2020 č. k. 5Csp/87/2019-56, o návrhu občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Bratislava na pribratie do konania ako osobitného subjektu konania takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu konania **z a m i e t a**.

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 799,48 eura s príslušenstvom **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 100 ods. 1, § 101 ods. 1, § 103, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou na súd dňa 02. 10. 2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.015,15 eura s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že dňa 28. 04. 2015 uzavrel pôvodný veriteľ - Cetelem ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok vo výške 30,82 eura, so splatnosťou prvej splátky 15. 06. 2015. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi len časť dlžnej sumy, a to sumu 238,13 eura. V dôsledku neplatenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného dňa 04. 10. 2016 Cetelem vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. S účinnosťou odo dňa 30. 06. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28. 04. 2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Cetelem Slovensko, a. s. so žalovaným uzavreli túto zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur a súčasne

žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok po 30,82 eura. V zmluve je ďalej uvedená výška úrokovej sadzby 16,90% ročne, RPMN 18,26%, poplatok za poistenie 6,99%, celková čiastka k zaplaceniu 1.382,40 eura, priemerná RPMN 34,42%, termín konečnej splatnosti úveru 15. 05. 2019. Žalovaný podľa výpisu z účtu uhradil žalobcovi časť dlžnej sumy, a to sumu 238,13 eura. V dôsledku neplatenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12. 10. 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04. 10. 2016, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vyzval zároveň žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.015,15 eura do 14 od doručenia tohto oznámenia. V písomnom vyjadrení zo dňa 16. 01. 2020 žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie mesačnej splátky splatnej k 15. 06. 2016. V zmysle novely Občianskeho zákonníka č. 343/2018 Z. z. bola zavedená osobitná úprava uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia, ktorá je reakciou na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 07. 02. 2018. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. S účinnosťou od 01. 05. 2014 podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Od účinnosti tohto ustanovenia sa vzťahuje toto ustanovenie aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Teda, ak dotknutá zmluva je úverovou zmluvou, je tiež zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva - zák. č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu rady č. 93/13/EHS, zákon o ochrane spotrebiteľa, všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Nepochybne je totiž zmluvou typovou, uzavretou medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol podnikateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý nemal možnosť jej predformulovaný obsah ovplyvniť. Za danej situácie tak na právne vzťahy strán sporu je dôvodné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj, pokiaľ ide o posúdenie premlčania. V danej veci sa súd vysporiadaval s tým, ako plynú premlčacia doba, ak žalobca, resp. jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a má za to, že ak príde k zosplateniu, potom premlčacia doba začína plynúť po zročniti nesplatennej splátky. Právny predchodca žalobcu využil svoje právo na zosplatenie úveru, a to listom zo dňa 12. 10. 2016. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody plátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatenosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní, teda, či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je modifikované tak, že veriteľ je v prípade nesplatenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok, platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 12. 10. 2016, a to ku dňu 04. 10. 2016, keď žalovaný bol v omeškaní s platením splátky splatnej k 15. 06. 2016 a vyzval zároveň žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.015,15 eura do 14 od doručenia tohto oznámenia. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, trojročná premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť od 15. 06. 2016 (splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli omeškaniu s touto splátkou bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru) a uplynula 15. 06. 2019. Keďže žalobný návrh bol doručený žalobcom konajúcemu súdu až dňa 02. 10. 2019, pohľadávka žalobcu je premlčaná, a preto súd premlčaný nárok žalobcu nemohol v súdnom konaní žalobcovi priznať, a preto žalobu zamietol. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, preto premlčaný nárok žalobcu nemohol v súdnom konaní žalobcovi priznať a žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný mal vo veci plný úspech, preto súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že prvoinštančný súd sa nedostatočne nezaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd nemohol mať dokázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15. 06. 2016, a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 15. 06. 2016, je potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žalobný návrh bol na Okresný súd Topoľčany doručený dňa 01. 10. 2019, t. j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15. 10. 2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v napadnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 799,48 eura s príslušenstvom predstavujúcu istinu splatnú po 15. 10. 2016 spolu s úrokom z omeškania. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. V priebehu odvolacieho konania občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava doručilo súdu návrh na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu konania na strane žalovaného podľa ustanovenia § 95 ods. 1 CSP.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 799,48 eura s príslušenstvom je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo vzťahu k podanému návrhu občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu konania na strane žalovaného dospel odvolací súd k záveru o jeho neopodstatnenosti, a preto ho zamietol.

6. Predmetom konania bol nárok žalobcu uplatnený na súde prvej inštancie na zaplatenie sumy 1.015,15 eura s príslušenstvom. Žalobca si svoj nárok odvíjal od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 28. 04. 2015 medzi jeho právnym predchodcom Cetelem Slovensko a. s. a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000 eur. Žalovaný si svoj záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy riadne a včas neplnil, tento splatil len čiastočne, vo výške 238,13 eura. V dôsledku nesplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. vyhlásila dňa 04. 10. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

7. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol pre premlčanie práva, keď mal za to, že premlčacia doba začala plynúť od 15. 06. 2016, t. j. odo dňa zročnosti nesplatennej splátky, ktorá založila právo veriteľa vyhlásiť predčasné splatenie celého dlhu a uplynula dňa 15. 06. 2019.

8. Pred prejednaním odvolania žalobcu vo veci samej sa odvolací súd najskôr zaoberal návrhom občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu konania na strane žalovaného podľa ustanovenia § 95 ods. 1 CSP. V danej veci podalo občianske združenie návrh na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu konania na strane žalovaného dňa 09. 03. 2020, v priebehu odvolacieho konania, teda v štádiu, kedy súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí nároku žalobcu v celom rozsahu a toto rozhodnutie súdu prvej inštancie, čo do zaplatenia sumy 799,48 eura s príslušenstvom, bolo predmetom odvolacieho konania, v dôsledku podaného odvolania žalobcu, pričom vo zvyšnom zamietajúcom rozsahu nadobudlo rozhodnutie súdu prvej inštancie (pre absenciu odvolania) právoplatnosť.

9. Podľa § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

10. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 95 ods. 1 CSP je na zvážení súdu, či je účasť uvedeného subjektu (v danom prípade právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) v konaní potrebná. V tomto ohľade, s poukazom na to, v akom štádiu sa súdne konanie nachádza, keď je zrejmé, že súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu pre premlčanie uplatneného nároku, aplikujúc ustanovenia § 54a a § 103 Občianskeho zákonníka na daný spotrebiteľský vzťah, keď toto rozhodnutie súdu prvej inštancie je už nad uplatňovanú sumu 799,48 eura s príslušenstvom právoplatné (keďže nad uvedený rozsah 799,48 eura žalobca rozhodnutie odvolaním nenapadol), pričom ochrana práv žalovaného ako slabšej strany sporu - spotrebiteľa mu bola napriek jeho nečinnosti primerane poskytnutá zo strany súdu, mal odvolací súd za to, že účasť menovaného občianskeho združenia z hľadiska sledovanej ochrany práv žalovaného nie je potrebná a účelná, keď práva žalovaného boli dostatočne chránené, čo malo svoj dopad aj vo výsledku prvoinštančného konania. Na ochranu práv žalovaného preto už nie je potrebné a ani hospodárne pribrať žiadny subjekt, ktorý by vystupoval v konaní ako osobitný subjekt podľa § 95 CSP, a preto odvolací súd návrh občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov na pribratie do konania ako osobitného subjektu zamietol, keď mal za to, že jeho pôsobenie v konaní, v štádiu odvolacieho konania, v ktorom odvolací súd rozhodol formou verejného vyhlásenia rozhodnutia, nie je účelné z hľadiska naplnenia cieľov predpokladaných ustanovením § 95 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petítom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

16. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu, s ohľadom na jeho rozsah a odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

17. Žalobca v podanom odvolaní argumentoval tým, že súd prvej inštancie nemal preukázané splnenie podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu. Teda, jeho odvolacia argumentácia celkom nepochopiteľne viedla k spochybňovaniu toho, na čo sám poukazoval z hľadiska dôvodnosti uplatneného nároku v podanej žalobe, a to na ním realizovaný úkon- vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý úkon, napriek tomu, že naplnenie podmienok k nemu nebolo spornou otázkou konania, sám po rozhodnutí súdu prvej inštancie v jeho neprospech, spochybnil. Takýto prostriedok procesného útoku žalobcu v žiadnom prípade nie je možné považovať za účinný, keď odvolacou argumentáciou žalobca sám spochybňuje svoje vlastné tvrdenia a prezentované prostriedky procesného útoku v rámci konania pred súdom prvej inštancie a to tak, že absurdne rozporuje vlastné úkony. Takýto postup žalobcu, pokiaľ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie použije úkon mimoriadneho zosplatnenia úveru ako ním uplatnené právo a ako nástroj umožňujúci mu domáhať sa zaplatenia nesplateného dlhu žalovaného v celom rozsahu, a na druhej strane, v štádiu súdneho konania, keď je jeho nárok aplikáciou ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyhodnotený ako premlčaný, ten istý úkon mimoriadneho zosplatnenia úveru je v jeho podaní protikladne prezentovaný ako rozporný a nepreukázaný, považuje odvolací súd výslovne za účelový a nespôsobilý privodiť žiadnu zmenu správneho rozhodnutia súdu prvej inštancie. Takáto odvolacia argumentácia žalobcu je podľa odvolacieho súdu absolútne neprípustná, okrem vyššie uvedenej jej absurdnosti v prezentovanom postoji žalobcu zakladá i neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, keď túto odvolaciu argumentáciu žalobca použil až v rámci odvolacieho konania, bez toho, že by tak skôr urobil v konaní pred súdom prvej inštancie, keď v konaní nebolo preukázané, že by ju nemohol uplatniť skôr ako po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

18. Pokiaľ potom súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyhodnotil nárok žalobcu za premlčaný, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje. Z ustanovenia § 103, jeho druhej vety, Občianskeho zákonníka je zrejmé, že toto ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Premlčacia doba v danom prípade začala plynúť 15. 06. 2016 (tak ako dátum splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru oznámil sám žalobca), tak ako konštatoval súd prvej inštancie, a uplynula dňa 15. 06. 2019.

19. S ohľadom na vyššie uvedené, potom možno konštatovať len to, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu o zaplatenie sumy 799,48 eura s príslušenstvom je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

20. Záverom odvolací súd udáva, že pri vyhlásení jeho rozhodnutia došlo k zrejmej nesprávosti spočívajúcej v tom, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu a to napriek tomu, že predmetom prejednávania odvolacieho súdu, vzhľadom na rozsah podaného odvolania žalobcu, bol rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 799,48 eura s príslušenstvom. Preto odvolací súd postupoval tak, že v súlade s ustanovením § 224 CSP túto zrejmu nesprávnosť opravil tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).